

Refleksjonsbrev

Vi avsluttet forrige brev med å undre oss over hva neste maleaktivitet ble, da vi så at dette var en populær aktivitet og en god møteplass, som vi kunne kombinere med musikk og dans. Det ble karnevalsforberedelser; vi malte på tøystykker, som ble klippet til for å ha på seg som et kostyme. Vi har prøvd å la barna sitte mens de maler, men vi ser at de blir friere og får bedre mulighet til å bevege seg og la kroppen følge musikken. Vi ser at samtlige barn absolutt foretrekker å stå når de maler. Vi erfarer at noen barn ikke vil male i det hele tatt når vi skal sette oss ved bordet og ta på maleskjorte. Dette er en viktig observasjon vi ønsker å ta med videre. Karnevalsdagen kom, og vi var spente. Ikke så mange barn ville ha på kostymene. De var ganske stive av all malingen, og barna virket ikke å kjenne igjen verken tekstilet eller malingen. Tidligere har vi malt på egen t-skjorte. Nå malte vi på duker. Kan det være at barna vil ha på kostymene de har malt dersom de har mer eierforhold til det? Refleksjon til neste gang; male på egen t-skjorte?

Vi har brukt tid på å observere for å kunne reflektere over hvilke møteplasser som fungerer godt. Vi opplever at sandkassen i garderoben er populær. Barna vil fortsatt være med når døren åpnes, og de strømmer til. Det skjer mye spennende rundt sanden, og vi opplever at det er en fin møteplass for læring av sosial kompetanse, samtidig som det er atelierkultur der. I boken til Kari Carlsen, om Reggio Emilia, er det et helt kapittel som handler om atelierkultur, og hun intervjuer flere av pedagogene som jobber i Reggio Emilias barnehager. En av de påpeker at atelieret finnes der det manifesterer seg, som betyr at selv om man ikke har et innredet atelier, kan atelierkultur oppstå overalt. Dermed er atelierkultur en samlebetegnelse for det som skjer når barna undersøker, sanser, skaper og konstruerer sin kunnskap sammen (Carlsen, 2021). Materialene vi tilbyr vil dermed ha mye å si for når og hvor atelierkulturen oppstår.

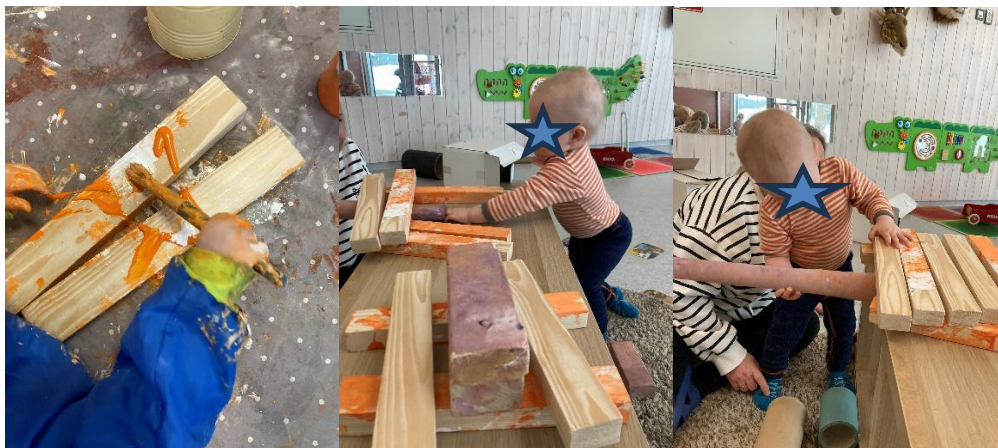
I og rundt kuben skjer det mye spennende; det er mange som søker den, og det har oppstått fine samspill mellom noen nye relasjoner. Det er lekeinvitasjoner som blir forstått og møtt. Vi kan faktisk se at de konstruerer ny kunnskap sammen; for eksempel når et barn drar av blader og putter dem i røret, og flere prøver det samme, og videreutvikler leken/undersøkelsene. Tidligere har de kun puttet baller, biler og dyr og andre løse gjenstander de finner på avdelingen, men nå har noen oppdaget at de fine bladene som dekorerer kuben, kan dras av. Hva gjør dette med kuben? Hva gjør det med leken? Er det

atelierkultur? Hvor ser vi atelierkultur? Der vi legger til rette for det, og kanskje ikke så ofte i frileken nå som det store tegneatelieret vårt er borte? I kuben har vi allerede en del gjenstander som inviterer til rollelek, sammen med et lekekjøkken. Likevel tenkte vi at det kunne være spennende å bytte ut flossteppet vi har som underlag, med hvitt stort tegnepapir, som en innramming. Vi gjorde det og oppdaget at flere barn trakk mot kuben, og kombinerte det å røre i gryter, putte gjenstander i rør med å tegne på gulvet.

Gjenbruksteppet; Vi ser at noen få barn bruker dette miljøet mye, andre går enten rett forbi eller raser alt ned og går videre. Vi har reflektert over at det kanskje er rom for litt endring og utvikling her. Kanskje det å snu på hylla, så de kan sette seg oppi, vil gi den nytt liv? Vi gjorde det og opplevde så absolutt at den fikk nytt liv. Materialene som allerede var tilgjengelig ble brukt på flere nye måter, og barna ble enda mer opptatt av hverandre i møtet med materialene.

Vi tenkte også at kanskje steinene kan få plass på avdelingen igjen? Vi hadde steiner tidlig i høst, og vi hadde noen forventninger om at de skulle bli kastet, men det skjedde jo ikke! Hva om vi tar de frem igjen nå? Barna har utviklet seg mye, tester mer grenser, hevder seg mer og tar sin plass i gruppen. Vil dette påvirke utforskningen av steinene? Vi har også fått hengt opp tekstiler over dette miljøet, for å senke taket litt og lage tydeligere skille mellom dette miljøet og området rundt. Nytt tilskudd i dette miljøet er også plankebiter vi har fått fra Maxbo, som er en byggevarehandel i nærmiljøet vårt. Vi ba om litt kapp, og de hadde litt av hvert, som nå er pusset og som barna selv har fått male på. Dette miljøet er sammensatt av bare gjenbruksmaterialer. Rammeplan for barnehagen (2017) sier at barnehagen har en viktig oppgave i å fremme verdier, holdninger og praksis for mer bærekraftige samfunn. Derfor er vi opptatt av å begrunne materialvalgene vi gjør, og også involvere foreldrene, både når det gjelder å samle inn materialer, og ved å fremsnakke gjenbruk og bruk av åpne materialer generelt. Det er spennende å se dette lekemiljøet i endring, også fordi dette er en del av et større prosjekt i nettverket som pedagogene deltar i med andre kommunale barnehager. Prosjektet går ut på å observere et lekemiljø over tid, og se hvordan det å tilføre og ta bort materialer påvirker leken.

Vi har denne måneden utforsket leire enda mer. Vi har gjentatt aktiviteten på samme måte som tidligere, ved å la en gruppe med 3-4 barn gå inn i rommet der leiren ligger tilgjengelig på et bord. De står rundt, klemmer og ruller, tar med seg leiren litt rundt i rommet, og kaster på gulvet. Et av barna tok med seg små klumper og la de oppå et bilde av en venn, som er festet på plassen i garderoben. Der klemte hun klumpene flate oppå bildet, gikk tilbake og hentet mer, og gjentok. Til slutt var hele bildet dekket. Kanskje hun oppdaget nye måter å bruke leiren på? Vi har nå latt leirklumpene de lekte med sist tørke, og tenker å lage slikker av det. Kanskje vi oppdager leiren på nytt når den er flytende? Kanskje vi kan male med den, både ut og inne?

Det er mye dans og lek, både på lekerommet med skliene, og på avdelingen ellers. Barna leker godt sammen, og er gode på å ta hensyn til hverandre, er trygge på seg selv og tar sin plass, mer nå enn tidligere. Møteplassene er mange, og ofte også i «åpent landskap» på avdelingen, og ikke bare i miljøene som er iscenesatt eller materialrikt. Det er mye god lek og fint samspill, og vi kan se at det er god øvelse på sosial kompetanse. De får mulighet til å vente på tur, bytte på, vise empati og hevde seg. Vi gleder oss til vår og enda mer utetid, for å se hvordan møteplassene ute fungerer. Vi gleder oss også til å ta med slikker ut.

Litteratur: Carlsen Kari, 2021, Reggio Emilia - Atelierkultur og utforskende pedagogikk, fagbokforlaget.

Kunnskapsdepartementet, 2017, Rammeplan for barnehagen.